

El Congrés Eucarístic

Amb motiu de la celebració a Barcelona del Congrés Eucarístic que ha fet de tanta actualitat la metròpolis catalana, la Delegació a Xile del Govern de Catalunya, ha publicat als principals diaris de Santiago el següent manifest que traduïm literalment:

“Segons els cables de les agències publicats en la premsa de Santiago, durant els Oficis del darrer dia del Congrés Eucarístic, celebrats a Barcelona, aparegué al cim d'un dels turons que volten la ciutat, la bandera de Catalunya: una enorme bandera de vint-i-cinc metres quadrats que fou retirada immediatament per la policia .

En donar la notícia, alguns diaris han qualificat la bandera de revolucionària. Potser seria més exacte considerar revolucionari l'acte de retirar-la. Car no es tracta pas de la bandera d'una facció, d'un partit. Es tracta de la bandera nacional de Catalunya. Bandera mil·lenària. El seu origen és legendari. Es confon amb el de la formació de la nacionalitat catalana, amb els primers balbuços de l'idioma. Es la mateixa bandera de la Confederació Catalano-Aragonesa, passejada triomfalment pel Mediterrani durant els temps medievals. Les seves quatre barres vermelles són el símbol de moltes empreses civilitzadores. S'ostenta en els pòrtics dels cenobis, dels monestirs i dels castells. I no solament en els de la Catalunya estricta, sinó en el de totes les terres de llengua catalana: València, Mallorca, el Rosselló. Les veïem en totes les ciutats on ressonà el verb de Catalunya, en totes aquelles on deixà l'empremta de la seva civilització i de la seva cultura: Perpinyà, Montpeller, Nàpoïs, Atenes... Ha il·lustrat els codis més antics, els edictes on han estat proclamades les lleis més equitatives, base de l'actual organització democràtica; les veïem en els més bells retaules, en miniaturats i auris pergamins. I fins i tot la descobrim a Santiago de Xile, en el pòrtic dels frares mercedaris, els hàbits blancs dels quals llueixen l'escut de les quatre barres.

I no és un símbol caducat. El gloriós Orfeó de Barcelona l'ha passejat en temps millors per tots els centres musicals d'Espanya i d'Europa. Fou i segueix sent l'escut del Govern autònom, de la Generalitat Catalana, abolits per la força, però vigents segons la nostra legislació democràtica. Es el símbol d'una tradició que prossegueix, d'una història gloriosa, i de vegades trista, que mai no ha estat interrompuda... Quan l'Estat espanyol s'incorpora Catalunya, incorpora al seu escut les quatre barres catalanes com un símbol d'unitat. I és que una de dues: o es con-